

וּבְגִין דָּא כִּי לֹא הִמְטִיר יְיָ אֱלֹהִים עַד לָא הָוָה
 נְחִית נְבִיעוּ עֲלָה בְּגִין דְּאָדָם אִין דִּתְּוָה בַּעֲלָה
 לְעִילָא סְתִים בְּאִין עַד דְּאִתְּפִשֵּׁט ה' מִן יְהוֹי דְּאִתְּוָה
 בִּינָה □ דְּאִתְּוָה מְקוּרָא דְנְבִיעוּ דְּאִתְּוָה נְקוּדָה סְתִימָא
 וּמִתְמָן וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְקוּדָם דְנִתְתַת
 הָוָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵן, בְּגִין
 דָּא הָוָה נְבִיעוּ נְחִית בְּהָהוּא וּמָנָא הוּא שִׁירוּתָא
 מִחֶסֶד הָדָא הוּא דְכָתִיב (תְּהִלִּים פ"ט) אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
 יִבְנֶה וּבְגִין דָּא לֹא תוֹהוּ בְּרָאָה לְשַׁבַּת יַעֲרָה וְאִתְּמַר
 בָּהּ לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ דְּלֹא תוֹהוּ בְּרָאָה.

וּבְזִמְנָא דִּתְּוָה תוֹהוּ אָמַר אֱלֹהִים לְנַח קִין כָּן כָּן בְּשָׂר
 בָּא לְפָנַי וְגו' קִין דִּיעֲחֵק דְּאִתְּמַר בֵּיה כִּי
 אוֹתְךָ רָאִיתִי צְדִיק לְפָנַי דְּאִי אַנְתָּ הָיִיתָ בְּעֵי רַחֲמֵי
 עֲלִיָּהוּ לָא אִתְּחַרְבוּ וְאִתְּוָה הָוָה אָמַר לִיה בְּרַמְזוּ בְּגִין

לשון הקודש

מִחֶסֶד, וְהוּא שְׂכָנוֹב (תְּהִלִּים פ"ט) אָמַרְתִּי עוֹלָם
 חֶסֶד יִבְנֶה. וּבְגִלְלָל זֶה לֹא תוֹהוּ בְּרָאָה
 לְשַׁבַּת יַעֲרָה, וְנִמְאָר בָּהּ לֹא טוֹב הָיִיתָ
 הָאָדָם לְבַדּוֹ, שְׁלֵא תוֹהוּ בְּרָאָה.

וּבְזִמְנָן שִׁתְּוָה תוֹהוּ, אָמַר אֱלֹהִים לְנַח, קִין
 כָּן בְּשָׂר בָּא לְפָנַי וְגו', קִין שֵׁל יַעֲחֵק
 שְׁנִימָא בּוּ כִּי אִתְּךָ רָאִיתִי צְדִיק לְפָנַי,
 שְׂאָם אִתְּךָ הָיִיתָ מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם,
 לֹא נְחַרְבוּ. וְהוּא הָוָה אָמַר לוֹ בְּרַמְזוּ כְּדִי

וּבְגִלְלָל זֶה כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים, עַדִּין
 לֹא הָיָה יוֹרֵד הַשֶּׁפַע שְׁלָהּ בְּגִלְלָל שְׂאָדָם
 אִין, שְׁהָיָה בַּעֲלָה נְסִתָּר בְּאִין. עַד
 שִׁתְּפִשֵּׁט ה' מִן יְהוֹי, שְׁהוּא בִּינָה,
 שְׁהוּא מְקוּרָא הַשֶּׁפַע, שְׁהִיא נְקֻדָּה
 נְסִתְרָת, וּמִשָּׁם הִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי
 הָאָדָמָה. וְקֻדָם שְׁיִרְדָּה הָיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵן, בְּגִלְלָל זֶה
 הָיָה הַשֶּׁפַע יוֹרֵד בְּאוֹתוֹ זְמַן הִיא רֵאשִׁית

דִּבְעֵי רַחֲמֵי עַלֵּיהֶוּ וְלֹא יָמוּת מִשִּׁיחַ דְּאִיהֶוּ מִסְטָרָא
דְּשִׁמְאָלָא.

אָמַר לִיה וְהָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבָן קוּדָם
דְּאִתְבְּרִי עַלְמָא הָהּ אֵלָא מַגִּיד מִרְאשִׁית
אַחֲרִית דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהּ בְּמַחְשַׁבְתֵּיהּ כָּל דְּרִין
דִּהּוּה בּוֹנָה וְאִתְחַרְבוּ קוּדָם דְּאִתְבְּרִיאֻ חוּזָא דִּהּוּ
עֲבָדִין עוֹבְדִין דִּיתְחַרְבוּ וְכִיּוֹן דְּבָרָא חֲשָׁב כְּאִילוּ
חַרִּיב לֹוֹן וְדָא מְמַלֵּל עַד סוּף יוֹמִין דְּאֵלִין תּוֹלְדִין
בִּישִׁין וְהוּוּ גְרָמִין דְּנָהָר יַחֲרַב וְיִבֶּשׁ יַחֲרַב בְּבֵית
רֵאשׁוֹן וְיִבֶּשׁ בְּבֵית שְׁנֵי נְבִיעֵוּ דִּילִיָּה בְּתָרִין עַלְמִין
שְׂכִינְתָּא עַלְמָא וּשְׂכִינְתָּא תַתְּאָה וּלְנַח אִתְגַּלִּיָּא מָה
דִּהּוּה וּמָה דְעֵתִיד לְמַחֲוֵי וְלֹא בְעָא רַחֲמֵי עַלֵּיהֶוּ עַד
דְּאִתָּא מֹשֶׁה וּבְעָא רַחֲמֵי דְעֵתִידִין הוּוּ יִשְׂרָאֵל דְּלֹא
יִפְקוֹן אֵלָא חַד מַעִיר וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה מִסְטָרָא

לשון הקודש

הַיָּמִים שְׂאֵלָה תּוֹלְדוֹת רְעוּת, וְהִיוּ
גְרָמִים דְּנָהָר יַחֲרַב וְיִבֶּשׁ. יַחֲרַב בְּבֵית
רֵאשׁוֹן, וְיִבֶּשׁ בְּבֵית שְׁנֵי. הַנְּבִיעָה שְׁלֹו
בְּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, שְׂכִינָה עֲלוּנָה וּשְׂכִינָה
תַתְּחוּנָה. וּלְנַח הַתְּגַלָּה מָה שְׂהִיָּה וּמָה
שְׂעֵתִיד לְהִיוֹת, וְלֹא בְקֶשׁ עַלֵּיהֶם רַחֲמִים,
עַד שְׂפָא מֹשֶׁה וּבְקֶשׁ רַחֲמִים, שְׂעֵתִידִים
הִיוּ יִשְׂרָאֵל שְׂלֹא יִצְאוּ אֵלָא אַחַד מַעִיר
וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה, מַצַּד הַגְּבוּרָה שְׂהִיוּ

שְׂיִבְקֶשׁ רַחֲמִים עַלֵּיהֶם, וְלֹא יָמוּת מִשִּׁיחַ
שְׂהוּא מַצַּד הַשְּׂמָאֵל.

אָמַר לוֹ, וְהָרִי הִיָּה בּוֹנָה עוֹלָמוֹת
וּמַחְרִיבָן קוּדָם שְׂנַבְרָא הָעוֹלָם? אֵלָא
מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא הִיָּה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ כָּל הַדּוֹרוֹת שְׂהִיָּה
בּוֹנָה, וְנַחֲרָבוּ קוּדָם שְׂנַבְרָאוּ. רָאָה שְׂהִיוּ
עוֹשִׂים מַעֲשִׂים שְׂיַחֲרָבוּ, וְכִיּוֹן שְׂפָרָא,
חֲשָׁב כְּאִילוּ הַחֲרִיבָם, וְזֶה מְדַבֵּר עַד סוּף

וּבְגִינָה דְבָעָא מִשָּׁה רַחֲמִין עֲלֵיהּוּ שְׁמַאל דְּזוּחָה וְלֹא
יִפְקֹון בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל וְיָמִין מְקַרְבָּא דְּאִיהִי יַמִּינָא

מִטִּי כְּלָפִי חֶסֶד וּמִשָּׁה בְּגִין דִּיהֵב גְּרַמִּיה עֲלֵיהּוּ יְהֵב
תּוֹקְפָא לְדַרְגִּינָה דְּאִיהּוּ עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא דְּאִיהִי
אוּרִייתָא דְּאִתִּיהִיבַת בִּימִינָא הָדָא הוּא דְּכְתִיב (דְּבָרִים
ל"ג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ וּבְגִין דָּא פּוֹרְקָנָא בֵּיהּ תְּלִיָּא
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ט) לֹא יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה
עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה דְּאִיהּוּ מִשָּׁה בְּחוּשְׁבָּנָא.

יְסוּד צְדִיק בֵּיהּ סו"ד תְּהֵא שְׁמַאל דְּזוּחָה אֶף עַל
גַּב דְּאוּקִימָנָא בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית מו) כָּל תַּנְפֵּשׁ הַבָּאָה
לִיעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ בְּגִין דְּאִתְקַשֵּׁר בְּשְׁמַאלָא
וְיָמִין מְקַרְבַת בְּגִין דְּתְלִיָּא מִנִּיה עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא
דְּשְׁשִׁים וְשֵׁשׁ אֵינוֹן שְׁשִׁים מְסַכְתוֹת וְשִׁיתָא סְדְרִי

לשון הקודש

הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בּוֹ. זְהוּ שְׁכַתוּב (בְּרֵאשִׁית מט)
לֹא יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה, עַד כִּי יָבֹא
”שִׁילָה”, שְׁהוּא מִשָּׁה בְּחוּשְׁבּוֹן.

יְסוּד צְדִיק בּוֹ סו"ד תְּהֵא שְׁמַאל דְּזוּחָה,
אֶף עַל פִּי שְׁפָרְשְׁנוּ בּוֹ כָּל תַּנְפֵּשׁ הַבָּאָה
לִיעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ, בְּגִלְל
שְׁנַקְשֵׁר בְּשְׁמַאל, וְיָמִין מְקַרְבַת כִּי תְלוּי
מִמְנָה עַמּוּד הָאִמְצָעִי, שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ הֵם

דְּגִים, וְהַחֲזוֹר הָעוֹלָם לְתַהוּ. וּבְגִלְל
שְׁמַשָּׁה בְּקֵשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים,
הַשְׁמַאל דְּזוּחָה וְלֹא יָצְאוּ בְּהַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְיָמִין מְקַרְבַת שְׁהִיא יָמִין מִטָּה כְּלָפִי
חֶסֶד. וּמִשָּׁה, בְּגִלְל שְׁנָתֵן עֲצָמוֹ עֲלֵיהֶם,
גִּתָּן תְּקַף לְדַרְגָּתוֹ, שְׁהִיא עַמּוּד הָאִמְצָעִי,
שְׁהִיא תוֹרָה שְׁנָתְנָה בְּיָמִין. זְהוּ שְׁכַתוּב
מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, וּבְגִלְל זְה

מִשְׁנֵה דַאֲתִיְהִיבוּ מִגְּבוּרָה דַאֲיְהִי שְׁמַאֲלָא שְׁשִׁים
 גְּבוּרִים אֲתַקְרִיאוּ דְנִטְלָן מִגְּבוּרָה דְתַמָּן אֲוִרִיִּתָא
 דְבָעַל פֶּה דַאֲיְהִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה כִּלְלָא דְשְׁשִׁים
 מִסְכָּתוֹת וְשִׁיתָא סְדְרֵי מִשְׁנֵה דְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב לְפּוּמָא
 לָא גְלִי בְגִין דְעֵתִידָה שְׁמַאֲלָא דַאֲיְהִי פּוּמָא לְאֲדַחֲיָא.

וּבְגִין כִּד אִיהוּ סְתִים הָכִי פּוּרְקָנָא בְּלָבָא וּפּוּמָא
 דַאֲיְהוּ גְלִיָּא לָא אֲתַגְלִי פּוּרְקָנָא וּבְגִין דְכִלְלָא
 תְּלִיָּא בִימִינָא אָמַר הַנְּבִיא (ישעיה נ"ג) וְזָרַע יִי עַל מִי
 נִגְלָתָה עַל מִי וְדַאי דַאֲתַמָּר בֵּיה (איכה ב) מִי יִרְפָּא לָךְ
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ב) מָה אַעֲיִדְךָ מָה אַדְמָה לָךְ
 (שמות ג) וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ בְּמָה יִיְתִי זְמַנָּא וּבְמָה
 אֲסוּנְתָא הָדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ב) מָה אַשְׁוּה לָךְ
 וְאַנְחִמְךָ וְגו' מִי יִרְפָּא לָךְ, דְמַשָּׂה אִיהוּ מָה שְׁמוֹ
 וּבִיה תְּהֵא נְחַמְתְּךָ וּבְגִין דָּא כִּפְלָל קִדְשָׁא בְרִידָה הוּא

לשון הקודש

והפסח שהוא גלוי לא מתגלה הנאֵלָה,
 ובגלל שהכל תלוי בימין, אמר הנביא
 (ישעיה נג) וזרע ה' על מי נגלתה. על מי
 ודאי, שנאמר ביה מי ירפא לך, והו
 שכתוב (איכה ב) מָה אַעֲיִדְךָ מָה אַדְמָה
 לָךְ, וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ, בְּמָה יִבֵּא הַזְּמַן,
 ובמָה תבא רפואה. והו שכתוב (שם) מָה
 אַשְׁוּה לָךְ וְאַנְחִמְךָ וְגוּמַר, מִי יִרְפָּא לָךְ,
 שמשנה הוא מָה שְׁמוֹ ובו תהא נחמתך.

ששים מסכתות, וששה סדרי משנה
 שנתנו מגבורה שהיא שמאל. ששים
 גבורים נקראו שנוסעים מגבורה, ששם
 תורה שבעל פה, שהיא שכנינה תחתונה,
 כִּלְלָא שֶׁל שְׁשִׁים מִסְכָּתוֹת וְשִׁשָּׁה סְדְרֵי
 מִשְׁנֵה. שתורה שבכתב, לפה לא
 התגלתה, בגלל שעתידי שמאל, שהיא
 פה, להדחות.

ולכן הוא מסתיר כך הנאֵלָה בלב,

שְׁמִיָּה מֹשֶׁה מֹשֶׁה חַד עַל פּוֹרְקָנָא קְדָמָאָה וְחַד עַל
בְּתַרְיִתָא וּבְגִין דָּא (שמות יד) אָז יִשִּׁיר מֹשֶׁה אָז שָׂר לֹא
נְאָמַר אֱלֹא אָז יִשִּׁיר.

עֲשִׂירָאָה בְּתַפְלָה וְדָא שְׂכִינְתָא עֲלָה אֲתָמַר (תהלים)
י"ז) תַּפְלָה לְדוֹד שְׁמַעָה יִי צְדָק וְדוֹד
בְּרוּחַ קְדָשָׁא אָמַר בְּאַחֲרִית יוֹמִין דְּגִלּוּתָא, אָמַר עַל
יִשְׂרָאֵל (תהלים י"ז) בְּחַנְתָּ לְבִי פִקְדָתָ לִילָה. וְלִית לִילָה
אֱלֹא גִלוּת וְאִיּוֹב מָה דְאָמַר כֹּלָא הוּא מְשָׁל עַל
יִשְׂרָאֵל דְאָמַר (איוב ז) כֹּלָה עֲנֹן וַיִּלְד, וְשָׂטָן בָּעָא
לְקַטְרָגָא לִיה וְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (איוב לד) אִיּוֹב
לֹא בִדְעַת יְדַבֵּר אוֹף בְּיַעֲקֹב בְּגִין דְּחֻזָּא בְּרוּחָא
דְּקוּדְשָׁא דוּחְקָא דְּגִלּוּתָא (ער כאן משהשמטות)

וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּחֻמָּא בְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא דוּחְקָא
דְּגִלּוּתָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא (אָמַר (בראשית כח)

לשון הקודש

בְּגִלְל כֶּף כֶּפֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹ
מֹשֶׁה מֹשֶׁה, אַחַד עַל גְּאֻלָּה הִרְאִישׁוּנָה,
וְאַחַד עַל הָאַחֲרוּנָה, וּבְגִלְל זֶה אָז יִשִּׁיר
מֹשֶׁה. אָז שָׂר לֹא נְאָמַר, אֱלֹא אָז יִשִּׁיר.
עֲשִׂירִי בְּתַפְלָה, וְזוֹ שְׂכִינְתָה, וְעֲלִיהָ נְאָמַר
(תהלים יז) תַּפְלָה לְדוֹד שְׁמַעָה ה' צְדָק. וְדוֹד
בְּרוּחַ הַקְּדָשׁ אָמַר בְּאַחֲרִית הַיָּמִים שָׁל
הַגִּלוּת, אָמַר עַל יִשְׂרָאֵל (שם) בְּחַנְתָּ לְבִי

פִּקְדָתָ לִילָה, וְאִין לִילָה אֱלֹא גִלוּת, וּמָה
שְׂאָמַר אִיּוֹב הַכֹּל הָיָה מְשָׁל עַל יִשְׂרָאֵל
שְׂאָמַר כֹּלָה עֲנֹן וַיִּלְד, וְהַשָּׂטָן רָצָה
לְקַטְרָג לֹו, וְאָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יְדַבֵּר. אוֹף בְּיַעֲקֹב כֶּף,
בְּגִלְל שְׂרָאָה בְּרוּחַ קְדָשׁ אֵת דְּחַק
הַגִּלוּת: ע"כ.

וַיַּעֲקֹב, בְּגִלְל שְׂרָאָה בְּרוּחַ הַקְּדָשׁ דְּחַק

וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלְנָן שָׁם כִּי בָּא הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא לִילָיָה דְגָלוּתָא וְאָמַר (בראשית לב) וַיִּירָא
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצְר לוֹ. וּפְלִיג עֲמָא קְדִישָׁא בְּגָלוּתָא לְג'
 סְטָרִין. כְּמָא דְאֵת אָמַר, (בראשית לג) וַיִּשֶׁם אֶת הַשְּׂפָחוֹת
 וְאֵת יַלְדֵיהֶן רֵאשׁוּנָה בְּרִישָׁא בְּגָלוּתָא דְאָדָם, וְאֵת
 לָאָה וַיַּלְדֶיהָ אַחֲרוֹנִים. וְאֵת רָחֵל וְאֵת יוֹסֵף אַחֲרוֹנִים.
 וּבְגִין דְחֲמָא בְּתַר בֵּין עֲנִיּוּתָא וְצַעֲרָא דְלַהוֹן אָמַר
 (בראשית כח) וְשִׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְאָמַר וְנָתַן לִי
 לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגַד לְלַבֹּשׁ.

וְדוֹד בְּגִין גָּלוּתָא אָמַר (שמואל ב ז) רָעַב וְעִיף וְצָמָא
 בַּמְדָּבָר, בְּגִין דְחֲמָא שְׂכִינְתָא חֲרָבָה יבִשָׁה
 הָיָה נָטִיל צַעֲרָא בְּגִינְהָא. לְבַתַּר דְחֲמָא דְהַדְרִין
 יִשְׂרָאֵל (בַּתְּשׁוּבָה) בְּחֻדְוָה, תַּקִּין עֶשֶׂר מִינֵי נְגוּנִין. וּבְסוּף
 כְּלַהוֹ אָמַר (תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף (נ"א תַקִּין י' מִינֵי
 תִּילִים, וּבְסוּף כְּלַהוֹ תִּפְלָה לְדוֹד הַטָּה יי אֲזַנְדָּ עֲנִי. חֲדָא דְכְּלַהוֹ צְלוּתִין דְּבְגִינְיָהוּ

לשון הקודש

עֲנִיּוּת וְצַעֲר שְׁלָהֶם, אָמַר (שם כח) וְשִׁבְתִּי
 בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי. וְאָמַר, וְנָתַן לִי לֶחֶם
 לֶאֱכֹל וּבְגַד לְלַבֹּשׁ.

וְדוֹד, בְּגַלְל הַגָּלוּת אָמַר (שמואל ב ז) רָעַב
 וְעִיף וְצָמָא בַּמְדָּבָר. בְּגַלְל שְׂרָאָה שְׂכִינְהָ
 חֲרָבָה יבִשָׁה, הָיָה נוֹטֵל צַעֲר בְּגַלְלָהּ.
 אַחַר שְׂרָאָה שְׂיִשְׂרָאֵל חוֹזְרִים (בַּתְּשׁוּבָה)
 בְּחֻדְוָה, תַּקִּין עֶשֶׂר מִינֵי נְגוּנִים, וּבְסוּף
 כְּלָם אָמַר (תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף

שֶׁל הַגָּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה בְּסוּף הַיָּמִים, וְאָמַר
 (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלְנָן שָׁם כִּי בָּא הַשֶּׁמֶשׁ,
 וּבָא הַלַּיְלָה שֶׁל הַגָּלוּת, וְאָמַר (שם לב) וַיִּירָא
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצְר לוֹ. וְחָלַק אֶת הָעָם
 הַקְּדוּשׁ בְּגָלוּת לְשָׁלְשָׁה צְדָדִים, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם לג) וַיִּשֶׁם אֶת הַשְּׂפָחוֹת וְאֵת
 יַלְדֵיהֶן רֵאשׁוּנָה, בְּרֵאשׁ בְּגָלוּת אָדָם.
 וְאֵת לָאָה וַיַּלְדֶיהָ אַחֲרוֹנִים וְאֵת רָחֵל וְאֵת
 יוֹסֵף אַחֲרוֹנִים. וּבְגַלְל שְׂרָאָה אַחַר כֶּךָ

מתעטפין קדם מלכא. ולא הוו עאלין עד דייעול צלותא דעני אמר תפלה לעני כי יעטרף)
 והיא צלותא דעטרף כל צלותין קדמחא עד דייעול
 צלותא דיליה. בגין דא אקדים עני לבלהו.

מאן צלותא דעני. דא צלותא דערבית דאיהי
 רשות בפני עצמה בלא בעלה. ובגין דאיהי
 בלא בעלה איהי ענייה יבשה (ברשות כל אינש) וצדיק עני
 יבש דא זרעא דיעקב דאיהו ברשות כל אומין
 דעלמא ודמיה לצלותא דערבית דאיהי ליליא
 דגלותא.

וצלותא דשבת איהי צדקה לעני במה דאוקמוה
 מארי מתניתין שמש בשבת צדקה
 לעניים (דעניים מתנחמי בארץ דשמשא (בשבתא) דשבתא). ובגין דא
 צריך בר נש למחוי איהו בעני לתרעא דמלכא

לשון הקודש

ויבשה, וצדיק עני יבש זה זרע יעקב,
 שהוא ברשות כל אמות העולם, ודומה
 לתפלת ערבית שהיא לילה של
 הגלות.

ותפלת שבת היא צדקה לעני, כמו
 שבארוה בעלי המשנה, שמש בשבת
 צדקה לעניים ושעניים מתנחמים בדרך של
 שמש של שבת. ולכן צריך אדם להיות
 כמו עני לשער המלך בתפלת עמידה
 בכל ששת ימי החל בשביל השכינה,

וגיא תקון עשרה מיני תלים, ובסוף כלם תפלה
 לדרור הטה ה' אונד ענני אחת שכל התפלות
 שבגללן מתעטפים לפני המלך, ולא היו נכנסות
 עד שתכנס תפלת העני, אמר תפלה לעני כי
 יעטרף, והיא תפלה שעוטפת כל
 התפלות לפניך עד שתכנס תפלתו,
 לבן הקדים עני לכלם.

מהי תפלת העני? זו תפלת ערבית
 שהיא רשות בפני עצמה בלי בעלה,
 ומשום שהיא בלי בעלה, היא עניה